

DEATH THE LEVELLER

*The glories of our blood and state
Are shadows, not substantial things;
There is no armour against fate;
Death lays his icy hand on kings:
Sceptre and Crown,
Must tumble down,
And in the dust be equal made
With the poor crooked scythe and spade.*

*Some men with swords may reap the field
And plant fresh laurels where they kill:
But their strong nerves at last must yield;
They tame but one another still:
Early or late
They stoop to fate,
And must give up their murmuring breath
When they, pale captives, creep to death.*

*The garlands wither on your brow;
Then boast no more your mighty deeds;
Upon death's purple altar now
See where the victor-victim bleeds:
Your heads must come
To the cold tomb;
Only the actions of the just
Smell sweet, and blossom in their dust.*

JAMES SHIRLEY

ՀԱԻԱՍՍԱՐ ՀԱՐԹՈՂ ՄԱՀԸ

Բոլոր փառքերն մեր արիւնին ու դիրքին,
Շուքեր են լոկ, եւ ոչ երբեք հաստատուն.
Ոչ մէկ զըրահ նակատագրին դէմ կարող
է մաքառիլ: Թագաւորաց վըրայ մահն
է որ սառած թաթն իր ուժգին կը սեղմէ:

Մական եւ Թագ թաւալզըլոր պիտ' իյնան,
եւ խեղճ ու կեռ մանգաղին հետ եւ բահին,
Պիտի դառնան փոշիացեալ, հաւասար:

Ոմանք կեանքեր մարտադաշտին մէջ հնձեն
Գուցէ սուրբեր գործածելով, եւ կարծեն
Թէ դափնիներ արնաշաղախ կը հիւսեն:

Բայց ի վերջոյ, երկաթ չիղերը անոնց
Պիտ' խորտակուին, գիրար ընդմիշտ ըզգետնող
Մեծ պայքարին մէջ անդադրում, եւ պիտի
Ուշ կամ կանուխ կըքին, լըքին, միասին
Խոնարհելով նակատագրին առջեւ նոյն:

Եւ մրմնջող իրենց վերջին շունչին հետ,
Անոնք դալուկ գերիներու պէս սողան
Պիտի մահուան առջեւ դէպի գերեզման:

Քու դափնիները նակատիդ պիտ' խամբին.
Մի' սոնֆար քու հըզօրութեան գործերով.
Զի ծիրանի խորանին վրայ սեւ մահուան,
Տե՛ս թէ հըզօրն ու պարտեալն ո՞ւր, եւ ինչպէ՛ս,
Արիւնելով կը խոնարհին միասին:

Զեր գըլուխներն ցուրտ դամբանին պիտ' իջնեն:
Գո՛րծը միայն արդարներուն՝ քաղցրաւէտ
Պիտի բուրէ, եւ պիտ' ծաղկի ու փրթթի,
Իրենց փոշի դարձած հողին ալ մէջէն:

Թրգմն.
Շէն-Մահ

ՃէՅՄՍ ՇԸՐԼԻ